

Sedím v zaplivaném baru, svoji láhev dopíjím,
když od sousedního stolu
si divnej chlápek ke mně přisedá.

"Můžu se k Vám přidat, ať nesedíte sám,
novou láhev nechám přinést,
dva jsou vždycky víc, než-li zůstat sám."

Řekl mi: "Dlouho tady sedím, sedím a poslouchám
a přitom pozoruju lidi, jak utápěj svou bolest po kapkách.
Mám co chci, když vidím, jak někdo nemůže dál,
tak dejte mi svůj podpis, já už se o vše kolem postarám.

Těch osudů, příběhů, šrámů v srdci co už znám,
všem nešťastným já svoji pomoc dám.
Moje jméno i malý dítě dobře zná,
já nejsem leckdo, já jsem ďábel sám.

Tak co, dáš se k nám, já Tě znám,
u nás není bezpráví, u nás už nic nebolí.
Peklo má svůj řád, každej ví, kde má stát,
u nás ti nic nehrozí, dýku do zad nevrací,
nikdo z nás.